

LEGYETEK TÜRELEMMEL AZ ÚR ELJÖVETELEIG!
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. DECEMBER 6.)

Az istentisztelet meghallgatható a

*<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.*

Tükör: Jel 3,11. v.
Lectio: Zsoltárok 145,1-21. v.
Textus: Jakab 5,7-11 v.
Énekek: 19/1; 303; 166/1; 338/1; 425/1-4;

TÜKÖR IGE: Jelenések könyve 3. részének 11. verse:

„Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.”

Bűnvalló imádság: Bocsáss meg nekünk, Úr Isten, akik nem küzdünk azért, hogy tisztán megőrizzük magunkat ettől a világtól. Bocsásd meg nekünk, hogy Igéd szentsége és tisztasága helyett sokszor a bűn csábítását, a világias gazdagságot, az önző, szeretetlen életet választjuk. Könyörülj rajtunk, hogy el ne veszítsük azt, amit Tőled, ingyen kegyelemből kaptunk. Jézus Krisztusért tarts meg minket az üdvösségben, és vezess el az örök életre! Ámen

Feloldozás: Így szól az Örökkévaló Isten: *„Én, én vagyok az, aki eltörlöm álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.”* (Ézs 43,25)

OLVASMÁNY: Zsoltárok könyve 145. rész 1-21. verse:

„Dávid dicsérete. Magasztallak téged, Istenem, királyom, áldom nevedet mindörökké. Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké. Nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék, nagysága felfoghatatlan. Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, hirdetik hatalmas tetteidet. Fenségeden, ragyogó dicsőségeden és csodálatos dolgaidon én is elmélkedem. Elmondják, milyen félelmes hatalmad, én is felsorolom nagy tetteidet. Áradoznak, emlékezve nagy jóságodra, és örvendeznek igazságotnak. Kegyelmes és irgalmas az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy. Jó az ÚR mindenkire, irgalmas minden teremtményéhez. Magasztal, URam, minden teremtményed, és híveid áldanak téged. Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról, megismertette az emberekkel az ÚR hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét. Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart. Támogat az ÚR minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt. Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt. Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen. Az ÚRnak minden útja igaz, és minden tette jóságos. Közel van az ÚR mindenkire, aki hívja, mindenkire, aki igazán hívja. Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kívánságukat, és megsegíti őket. Megtartja az ÚR mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja. Az ÚR dicséretét hirdeti ajkam, áldja mindenki az ő szent nevét mindörökké!”

Igehirdetés előtti imádság:

Áldott légy, Örökkévaló Isten, hogy a mai napon is Téged dicsérhetünk, és istentiszteletünkkel is megvallhatjuk: egyedül Tied a dicsőség mennyen és földön! Nincs rajtad kívül más isten, mert amiket isteneknek neveznek, azok nem istenek. Lehetetlen, hogy rajtad kívül, aki Atya, Fiú, Szentlélek vagy, legyen más hatalmaság és erő, aki Veled versenyre kelljen. Megvalljuk, hogy semmi sincs a teremtett világon, ami vagy aki legyőzhetne Téged.

Bocsásd meg nekünk, hogy mi, porszemnyi emberek sokszor kétségbe vonjuk hatalmat! Nem bízunk benned, nem várunk rád, és nem hisszük, hogy meg tudsz segíteni. De most, amikor Rád nézhetünk lélekben, mert megengeded, hogy feléd fordítsuk arcunkat, kérünk, áraszd reánk szereteted melegét! Küzdelmeink, félelmeink, betegségeink közben is hadd tudjunk reménységgel várni téged. Atyánk, aki megtartottál a mai napra, ajándékozz meg minket a Veled való találkozással. Éreztesd meg lelkünkkel, hogy közel jöttél hozzánk!

Beszélg velünk, és kérünk, nyisd meg Igédet, hogy tedd világossá számunkra üzenetedet. Megvalljuk, ha te nem jössz segítségünkre, akkor nem értjük meg a beszédedet, kijelentésedet, minket kereső szeretetedet.

De vágyunk arra, hogy megerősíts. Vágyunk arra, hogy megvigasztalj. Vágyunk arra, hogy örömeinket megoszthassuk Veled. Vágyunk arra, hogy lelkünket felüldítsd, terheinket pedig levedd rólunk. Szólj hát, kérünk, hozzánk és Igéddel áldj meg minket! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE: Jakab levele 5. rész 7-11. verse:

„Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap. Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövele közel van. Ne panaszkodjatok, testvéreim, egymásra, hogy el ne ítéltessetek! Íme, a bíró az ajtó előtt áll. Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak. Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben. Jób állhatatosságáról hallottatok, és láttátok, hogyan intézte a sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr.”

Szeretett Testvéreim!

Nem egyszer lehet hallani a mi korunkra kritikaként, hogy türelmetlen korszakban élünk. Sokat akarunk és gyorsan. Egyre nehezebb várni, már csak azért is, mert az igazi türelmes életről nincsenek előttünk minták, példák. Kell minden, de azonnal. Bármilyen áron. És most kell, nem holnap. És belebetegszünk, ha nem kapjuk meg. Belebetegszünk, ha várni kell. Türelmetlenek vagyunk, mert a másiknak van, nekünk nincs. Türelmetlenek vagyunk, mert akarunk, többet, mint amire lehetőségünk van. Türelmetlenek vagyunk, ha valaki feltételeket támaszt. Türelmetlenek vagyunk, ha mások akadályoznak minket. Türelmetlenek vagyunk, mert csak magunkra nézünk, másra nem. Türelmetlenek vagyunk, ha terhek, bajok rakódnak ránk. Türelmetlenek vagyunk egészségesen, és türelmetlenek vagyunk betegen. Türelmetlenek az utakon, türelmetlenek a boltokban.

Hányszor jártunk már úgy, hogy valaki vadul előzgetve ment el mellettünk, s azután néhány kilométer múlva, vagy akár 10-15 kilométer múlva ott volt szinte közvetlen előttünk egy hosszabb jelzőlámpánál, vagy egy kamion mögött feltorlódott kocsisorban. Hát ezért kellett úgy sietni?

A türelmetlenségnek pedig az egyik legjellemzőbb időszaka éppen a karácsony előtti időszak. Az áruhitek, nagy vásárlások időszaka. S mintha ösztönöznenék is rá: Légy türelmetlen, ne várj, vedd meg most, szerezd meg most...

De a türelmetlenség nem csak a mai nemzedékekre jellemző. A türelmetlenség jelen volt mindig az ember életében. Jakabnak nem kellene intenie az első keresztyén nemzedékhez tartozókat, ha nem lett volna rájuk is jellemző a türelmetlenség. Lehet, hogy arra a korszakra, amelyben mi élünk, fokozottan is érvényes a türelmetlenség. De nemcsak a mi korszakunkra jellemző. A türelmetlenség általában az emberre jellemző.

Vannak olyan beállítottságú emberek, akik sokáig és végtelen nyugalommal tudnak várni, de csak az Isten tudja, hogy mi játszódik le közben bennük. S vannak, akik életében szembetűnő a türelmetlenség. Akár az egyik, akár a másik jellemző ránk, Isten Igéje mindenkinek szól: Legyetek türelemmel!

Kell ez a biztatás, mert mindenki türelmének van határa. Van, aki akár harraggal vagy megsértődve mondogatja is ezt: „Az én türelmemnek is van határa...” S van, aki magában visszafojtva szenved el, hogy türelmének végére ért. Talán nem tudja kifejezni, magából kiadni, hanem csak magát emészti. Mennyi mindent el kell túrnunk az életünkben! El kell túrnunk magunkat. A másikat. A szenvedéseket. A tehetetlenséget. A vágyainkat. A mások vágyait. A kiszolgáltatottságot. Mások lassúságát. Mások sietését. A szükségét, amiben vagyunk. A betegségeket. A gyengeséget. A fájdalmakat. A bezártságot és korlátokat. Azt, hogy nem úgy és nem akkor történnek a dolgok, ahogy mi szeretnénk. Hogy mások osztják be az időnket. Hosszan lehetne ezt még sorolni.

Jakab a levelében a felolvasott szakasz előtt éppen a társadalmi igazságtalanságokról, a felháborító dolgokról ír. Olyan gazemberségekről, amelyek a létben fenyegetik az embereket. A kiszolgáltatott emberrel szembeni gonosz bánásmódról. Amire az istenfélő ember is így kiálthatna fel: Meddig tűri még az Isten? Hogyan nézheti el ezt az Isten? Különösen panasolja, akinek el kellett szenvednie ezeket. S ma is sokaknak kell panaszkodni, keseregni, talán zúgolódnai is, amiatt, ahogy velük bánnak. Sokaknak kell túrni bántást, félelmet, elnyomást, vallási üldözést, kizsákmányolást, az erősek és hatalmasok visszaélését.

Jakab mégis ezzel folytatja: *Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig.* Legyetek hosszan tűrők, nagyon türelmesek, amíg elérkezik hozzátok az Úr segítsége, amíg beteljesednek rajtatok az Isten ígéretei. Legyetek nagyon türelmesek, amíg az Isten elvégzi munkáját. Legyetek nagyon türelmesek, amíg beér a vetés, amíg beérnek az Igék, amíg meglátjátok azt, amit Isten készített. Legyetek nagyon türelmesek addig, amíg Isten megadja a szabadulást, elhozza szabadítását. Mert el fogja hozni szabadítását. Akkor, amikor bölcsessége szerint eljött az ideje. Nem késik és nem is siet a mi Istenünk.

Kisgyerekként hányszor ott serteperteltünk a sütő mellett: Mikor lesz már

kész? S amikor megnézte édesanyánk a süteményt, hogy is áll, mi már kértük, vegye ki. Milyen rosszul esett, amikor azt mondta: várj még, nincs teljesen kész. Még sülnie kell egy kicsit! Emlékszem, egyszer hallgatott ránk Édesanyánk. Kivette, amit sütött, pedig még nem volt kész. Talán azért tette, mert tanítani akart minket. Nyers volt a közepe! Milyen csalódás volt! Nemcsak, hogy megégette a nyelvünket, mert nem tudtuk még azt sem megvárni, hogy lehűljön, de ráadásul élvezhetetlen is volt! Nem volt kész! Mai eszemmel tudom, hogy valószínűleg nem sokat kellett volna várni. Csak gyermekként nem tudtuk megérteni, hogy a türelemnek gyümölcse van. Nem láttuk át az időt sem, és azt sem, hogy van, amit nem érdemes és nem kell sűrgetni.

De ha türelmetlenek vagyunk, akkor ugyanúgy viselkedünk, mint az idővel még tisztában nem lévő gyermekek: Várjunk, de meddig? És mindent sűrgetnének akkor is, amikor még nem jött el az ideje. Nehéz elfogadnunk, hogy Isten jobban tudja. Nehéz elfogadnunk, hogy mennyei Atyánk kezéből sohasem csúszik ki az idő. Pedig ő valóban akkor szakítja le áldásainak gyümölcsét, és nyújtja át nekünk, amikor az már beérett. Nem adja át savanyúan, hiszen úgy nem lesz örömünk benne. Akkor nyújtja szabadítását, amikor már mi is készen állunk rá. Akkor veszi le rólunk a terhet, amikor már megedződünk alatta. Akkor bízza ránk a feladatainkat, amikor már el tudjuk azokat végezni. *„Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlően felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.”* (1Kor 10,13) Azért, mert szeret, nem adja azt ide, amíg még nincs kész! S akkor adja nekünk ajándékait, amikor már meg tudjuk becsülni!

Jakab, miközben türelemre inti a levél olvasóit, nem könnyen emészthető, könnyen félvállról vehető dolgokról ír. Hosszútűrésre biztatja a gyülekezet tagjait, éppen olyan dolgokban, amelyeket nehéz hosszan tűrni. De amikor ezt írja, azoknak írja, akiket Jézus Krisztusban testvéreinek vallhat. Nem tudja elfogadni mindenki ezt a tanítást, csak az, aki már megismerhette az élő Isten hosszan tűró szeretetét. Aki már tudja, hogy Isten mennyit tűr nekünk és mennyit vár ránk, míg végre meglátjuk, felismerjük jóságát és szeretetét.

Jakab nem azért biztat hosszan tűró életre, mert lehetetlennek látja a világ sorsának fordulását. Nem is azért, mert tehetetlennek látja az Istent, hanem azért, mert ismeri a Mindenhatót, aki teremtett, fenntart és bölcsen igazgat mindeneket.

A türelmet nem magunkhoz kell mérni. Nem is egymáshoz. Nem a világ folyásához, lehetőségeihez, hanem az Úr eljövetelehez. Aki eljött hozzánk már emberi testben, és meghalt értünk a golgotai kereszten. Aki ezután is eljön hozzánk, hogy mellettünk álljon, megerősítsen, segítsen, közbeavatkozzon, úgy, ahogy bölcsessége szerint jónak látja. Eljön hozzánk, mindig időben.

Erősítsétek meg, szilárdítsátok meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. Ez a közel van az eredeti szövegben ugyanaz a szó, amivel Keresztelő János prófétaként hirdette az Isten országa eljövetelet, Jézus Krisztus érkezését. Jézus Krisztus már ott volt a közelben, egy idő után jelen volt a Jánost hallgató tömegben. Ugyanezzel a szóval bírta meg az Úr Jézus a tanítványait: Hirdessétek, hogy közel van az Isten országa. S közben már betegeket gyógyítottak, leprásokat tisztítottak,

az Isten országa örömhíret hirdették az elesetteknek.

Tehát ez az elközelített, közel van, nemcsak azt jelenti, hogy valamikor, nemsokára majd érkezik, hanem azt is, hogy már jelen van, és meglátjuk, amikor eljött az ideje. Igen, az Úr Jézus Krisztus vissza fog jönni, hogy teljessé tegye a megváltás, az üdvözítés munkáját. De már itt van, velünk van, elérhető távolságban van. Megszólíthatjuk, hívhatjuk, kérhetjük, odamehetünk hozzá: Uram, fogadj magadhoz, segíts meg, erősíts meg, tarts meg!

A próbák, a földi élet szenvedései közben, a gyász közben, a veszteség közben már itt van velünk Isten szeretete, hogy megerősítsen, hogy elbírjuk és kibírjuk azt, amit ránk mért, amit az életünkben megengedett.

Elmondtam egyszer már annak a szerzetesnek a történetét, akit a recski internálása idején megkérdezett az egyik verőlegény: szeretsz-e engem? S amikor azt mondta rá: igen, szeretlek téged, az kegyetlenül összeverte. Így ment napokon át. S amikor már végképp nem bírta a szenvedést, a verést ez a pap, Isten előtt sírva mondta el imádságban: Nem bírom tovább! Azt fogom mondani holnap, ha újra kérdez: Nem szeretlek, gyűlöllek! De amikor másnap a verőlegény újra megkérdezte: Szeretsz-e engem, eljött hozzá a szenvedésben az Úr Jézus Krisztus. Amikor megszólalt, újra csak azt mondta Isten Szentlelkével eltelve: Igen, szeretlek téged. A verőlegény nem tudta többé megütni.

Azért legyünk türelemmel, azért erősítsük meg a szívünket, és azért kérjük: Uram, segíts meg, adj békét, türelmet, kitartást, mert Jézus eljövetele közel van. Itt van velünk. Már eljött hozzánk, és el fog jönni hozzánk.

Szeretnénk azt hinni, hogy Isten az övéinek nem ad súlyos próbákat. Szeretnénk elvárni az Istentől, hogy aki benne hisz, annak ne legyen az életében szenvedés. És minden bizonnyal sokan ott tolongának Isten körül, ha az Istenbe vetett hitnek az lenne a gyümölcse, hogy többé semmire sem kell várni, mindent azonnal megkapunk. Milyen könnyű is lenne hinni, ha azok, akik Jézus Krisztust segítségül hívják, azonnal meggyógyulnának. Milyen könnyű lenne hinni, ha azok, akik egyszer is imádkoznának, mindent azonnal megkapnának. De a Szentírás azt mutatja, hogy a prófétáknak is, Isten gyermekeinek is jutott a szenvedésből. Sőt, őket állítja példának Jakab: nézzétek, hogyan hordozták a szenvedéseiket, milyen türelemmel várták Isten segítségét, szabadítását! Éppen ők, akik olyan közel lehettek Istenhez, hogy az ő képviselőjében tudtak szólni, és az ő akaratát hirdették, ők is szenvedtek. Vártak. Tűrtek.

De milyen Isten az, aki az övéit is hagyja küzdeni, szenvedni? Olyan Isten, aki értünk a Fiát is feláldozta. Aki most is hosszan tűri, elviseli azt, ahogy tagadjuk, elutasítjuk őt. Aki hosszan tűri, hogy törvényét megvessük, országának rendjét kigúnyoljuk, semmibe vegyük. Aki hosszan tűri a zúgolódásainkat is. Mégsem eltörölni akar minket, hanem megmenteni, meggyógyítani, az örök életre elvezetni.

Ez az Isten az, aki azt kéri: legyünk türelemmel, amíg eljön hozzánk. Legyünk türelemmel, hiszen közel van. Éppen azért, mert közel van a benne bízókhoz, mondjuk boldogoknak azokat, akik kitartóak a hitben, akik kitartóak Jézus Krisztus várásában, akik megmaradnak az ő hűségében.

„... igen irgalmas és könyörületes az Úr.” Ezért kérjük Istent: Atyám, segíts, hogy tűrni tudjak, várni tudjak most is, és minden időben. Uram, könyörülj rajtam, hogy lássam: közel vagy, velem vagy, jelen vagy az életemben. Istenem, segíts meg, hogy ki tudjam bírni, el tudjam viselni, amit teherként, fájdalomként, próbaként, gyengeségként rám raktál. Megváltóm, aki magadra vetted bűneimnek ítéletét, könyörülj rajtam, hogy tudjalak várni, amíg megérkezel. Segíts, hogy megláthassam eljöveteledet, hiszen közel vagy. Ámen

Záró imádság

Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy közel jöttél hozzánk, és ezért életünk terheit letehetjük a Te szent kezébe. Sokszor belefáradunk az életünk terheibe. Sokszor mondjuk: elég, nem bírom tovább. És nincs türelmünk megvárni, míg kibontakozik szereteted és jószágod munkája az életünkben.

De hálát adunk minden óráért, amikor megsejthettünk valamit türelmes szeretetedből. Áldunk Téged, hogy elviselsz minket, és befogadtál kegyelmedbe Jézus Krisztusért! Kérünk, segíts, hogy tudjunk élni kegyelmeddel, anélkül, hogy vissza akarnánk azzal élni. Tőled kérünk erőt a mindennapi életünkhöz. Tőled kérünk olyan türelmet, amellyel várni tudunk a Te eljöveteledre. Kérünk, hogy miközben várjuk, hogy közel jöjj hozzánk, megláthassuk, hogy te már közel jöttél és nem hagysz el minket.

Imádkozunk, Atyánk, a sírókért, a gyászban járókért! Imádkozunk, hogy vedd körül őket vigasztalásoddal, jószággal! Imádkozunk, hogy add meg nekik és nekünk is a feltámadás és az örök élet reménységét!

Könyörgünk a betegekért, elesettekért. Különösen is könyörgünk most gyülekezetünk betegeiért! Légy az ő gyógyítójuk, megsegítőjük! Imádkozunk a beteg orvosokért, ápolókért, mentősökért, és a beteg lelkipásztorokért is.

Kérünk, adj bölcsességet országunk vezetőinek, hogy döntéseikkel segítsék a járvány visszaszorulását. Mentsd meg őket a rossz döntésektől, és azoktól is, akik felelőtlen, ártó tanácsokkal árasztják el őket.

Könyörgünk egyházunk megválasztott új tisztségviselőiért! Urunk, add, hogy teljesen Neked tudják adni ők magukat. Áldd meg őket alázattal és a megszentelt élet utáni vágygal, hogy engedelmességük révén is áldássá legyenek közöttünk!

Imádkozunk népünkért, hogy a próba és ítélet idején jussanak el a Te megismerésedre, és megváltó szereteted elfogadására. Adj megtérést népünknek, egyháznak, és az egész világnak. Hiszen nincsen más rajtad kívül, akiben reménykedhetnénk, akiben örök jövőt nyerhetnénk!

Különösen is könyörgünk ma kárpátaljai testvéreinkért, akiknek annyi küzdelmen, viszontagságon keresztül kell megélniük keresztyén hitüket. Könyörgünk, védelmezd őket keresztyénségükben, és védelmezd őket magyarságukban is. Könyörülj rajtuk, akik annyi megaláztatást kell elszenvedjenek, miközben sok nélkülözésben is van részük. Kérünk, Atyánk, nyújts segítséget nekik is, hogy készek legyenek várni a te eljöveteledet!

Segítsd meg gyülekezetünket is, Urunk, hogy életünk Téged dicsőítsen, és öröme lehessen bennünk, a Szentlélek által. Ámen